

A meghallgató tisztviselő zárójelentése a COMP/38354 – Ipari zsákok ügyben

(az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgató tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat 15. és 16. cikke értelmében – HL L 162., 2001.6.19., 21. o.)

(2007/C 251/08)

A határozattervezettel kapcsolatban az ügy során a következő észrevételek merültek fel:

Bevezetés

Ez az eset az 1996. évi engedékenységi közlemény alapján a British Polythene Industries plc-től (a továbbiakban: BPI) érkezett és egy műanyag ipari zsákokkal foglalkozó kartellre vonatkozó információra épül, amelyet ezt követően a Bizottság 2002 júniusában a műanyag ipari zsákok számos közösségi gyártójának telephelyén kivizsgált, és amelyre vonatkozóan további információkat kért. A Bizottság bizonyítékot talált arra vonatkozóan, hogy egyes vállalkozások részt vettek az EK-Szerződés 81. cikkének esetleges megsértésében.

Kifogásközlés és az ügyirathoz való hozzáférés

2004. április 29-én kifogásközlést intéztek 43 címzetthez, amelyek név szerint:

- Plásticos Españoles SA (a továbbiakban: Aspla) és Armando Álvarez SA,
- Combipac BV, Francepac SA, British Polythene Industries plc (BPI), BPI Europe, BV, BPI International Limited and BPI International (No 2) Limited (a továbbiakban: BPI),
- Bonar Technical Fabrics NV, Bonar International SA, Bonar International Holdings Ltd és Low & Bonar plc,
- Fardem Packaging BV, Combattant Holding BV és Kendrion NV (a továbbiakban: Fardem),
- Trioplast Wittenheim SA, Trioplanex France SA és Trioplast Industrier AB,
- FLS Plast A/S és FLS Industries A/S,
- Cofira-Film és Cofira-Sac (korábban Cofira-Sepso) (a továbbiakban: Cofira),
- Rosenlew Saint Frères Emballage SA, UPM Kymmene Groupe és UPM-Kymmene Oyj,
- Conditionnement et Industrie SA, ma Bernay Film Plastique néven ismert (a továbbiakban: Ceisa),
- Bischof + Klein France, Bischof + Klein GmbH & Co. KG és Bischof + Klein Beteiligungen GmbH (a továbbiakban: B&K),
- Nordfolien GmbH (Nordenia Deutschland Steinfeld GmbH) és Nordenia International AG,
- RKW AG Rheinische Kunststoffwerke, Renolit AG és JM Gesellschaft für industrielle Beteiligung GmbH & Co. KG (a továbbiakban: RKW),
- Sachsa Verpackung GmbH, Gascogne Deutschland GmbH és Groupe Gascogne (a továbbiakban: Sachsa),
- Koninklijke Verpakingsindustrie Stempheer CV és Stempheer BV (a továbbiakban: Stempheer),
- Greif France, Greif France Holdings, Greif Coordination Center és Van Leer-Muno BVBA (a továbbiakban: Greif).

A Bizottság az ügyirathoz való hozzáférést két CD-ROM formájában biztosította, amelyeken a bizottsági ügyirat valamennyi dokumentuma megtalálható volt, és amelyeket a felek 2004. május 3-án, illetve 4-én kaptak meg.

A kifogásközlésben említett néhány dokumentum hiányzott a CD-ROM-ról. Ezeket a dokumentumokat hozzáférhetővé tették, valamint szükség szerint a válaszadásra későbbi határidőt szabtak meg.

A meghallgatás előtt az RKW hozzáférést kért az összes olyan 1999. évi és korábbi piaci információhoz, amelyet a felek nyújtottak be a Bizottság adatkérő megkeresésére, arra hivatkozva, hogy az ilyen információt többé nem lehet bizalmasnak tekinteni. Csak egy vállalkozás, a Stempher tiltakozott ezen információk közzétevése ellen. A Stempherrel e kérdésben folytatott levelezést követően, a rendelkezés ⁽¹⁾ 9. cikkének (3) bekezdése alapján 2004. november 3-án hivatalos határozatot fogadtam el, amelyben értesítettem a Stemphert, hogy az 1999. évet megelőző éves forgalmára, a termelt mennyiségekre és a piaci részesedésére vonatkozó adatai nem tartalmaznak üzleti titkokat, és hogy a Bizottság közzétevése fogja őket. A Stempher ekkor semmilyen további lépést nem tett, így a kérdéses információk valamennyi fél számára hozzáférhetővé váltak.

A felek válaszai és a szóbeli meghallgatás

A kifogásközlés megválaszolására először megadott határidő 2004. június 28., illetve június 29. volt attól függően, hogy a felek mikor kapták kézhez a nyilatkozatot.

Kérésre az Aspla, Cofira, Sachsa, Fardem, Nordenia és Nordfolien, FLS Industries A/S és az RKW a válaszadásra némi hosszabbítást kapott. A válaszok 2004. június 24. és 2004. július 9. között (vagyis az engedélyezett határidőn belül) érkeztek be.

Gyakorlatilag valamennyi fél kérelmezte a szóbeli meghallgatást, illetve kifejezte azon óhaját, hogy részt kíván venni a meghallgatáson. A szóbeli meghallgatásra 2004. július 26-án, 27-én és 28-án került sor. A Ceisa kivételével a kifogásközlés valamennyi címzettje megjelent.

A meghallgatáson az Aspla kifogásolta, hogy elutasítottam a meghallgatás elhalasztására irányuló kérésüket, amelyet fő jogi képviselőjük megbetegedésére hivatkozva nyújtottak be. Az érintett felek nagy száma miatt arra a következtetésre jutottam, hogy a meghallgatás utolsó pillanatban történő elhalasztása nem célszerű megoldás, és erről értesítettem az Asplát. Meggyőződtem róla, hogy a védekezéshez való joguk nem szenvedett csorbát ⁽²⁾.

Számos fél állította írásbeli válaszában, valamint a meghallgatáson is, hogy a BPI az engedékenységi kérelem benyújtása után is folytatta a jogsértést, mivel részt vett egy internetes aukción a Kali und Salz nevű ügyféllel kapcsolatosan, továbbá hogy tulajdonképpen a BPI kezdeményezte és/vagy vezette a kartellt. Az RKW-t, a B&K-t és a Nordfolient felkértem, hogy az állításait alátámasztó további részleteket a meghallgatás után adott határidőn belül írásban nyújtsák be. A BPI hozzáférést kapott azokhoz a kivonatokhoz, amelyek az érintett feleknek a Kali und Salz ügyében a kifogásközlésre adott válaszából készültek, valamint az említett felek leveleihez, mivel ezek az állítások veszélyeztethetik a BPI-nek nyújtott esetleges kedvezményeket, amelyek az 1996. évi engedékenységi közlemény B. szakasza alapján kért mentességéhez fűződhetnek. Mindazonáltal nem láttam okot arra, hogy hozzáférést biztosítsak a BPI számára a többi fél e kérdésben adott válaszához. Hasonlóképpen nem találtam indokoltnak teljesíteni a BPI – a kartell vezetőjeként játszott állítólagos szerepére vonatkozó – állításaihoz való hozzáférésre irányuló további kérést.

Ezt követően az RKW további hozzáférést kért a Bizottság ügyiratához a kifogásközlés valamennyi címzettje forgalmának 2001. évi adatai tekintetében. Állításuk szerint jogos érdekük fűződik ehhez, hiszen ezáltal ellenőrizni tudják a kifogásközlésben a piaci részesedés alapját képező adatokat, mivel a piaci részesedésnek jelentősége van a bírság alapösszegének kiszámításánál. Kérésüket 2005. május 23-i levelemben elutasítottam azon az alapon, hogy a többi fél titoktartásra irányuló jogos érdeke védelmének érdekében a nyilvánosságra hozatal csupán korlátozott formában fogadható el, továbbá hogy ebben az esetben az RKW védekezéshez való joga elégséges védelemben részesült a már a kifogásközlésben szerepeltetett információ révén.

A végleges határozat tervezete

A kifogási nyilatkozat számos eredeti címzettje nem szerepel címzettként a végleges határozat tervezetén, mivel olyan közvetítő holding vállalkozásoknak bizonyultak, amelyek nem voltak részesei kereskedelmi tevékenységeknek, nem vettek részt a jogsértésben, vagy pedig időközben felszámolásra kerültek.

Amikor a jogsértésben részt vevő jogi személy megszűnik, és másik vállalkozás részévé válik, az említett jogutód vállalkozás válik felelőssé az érintett gazdasági egység által elkövetett jogsértés teljes időtartama tekintetében.

⁽¹⁾ 2001/462/EK, ESZAK határozat.

⁽²⁾ A T-86/95. sz. *Compagnie Générale Maritime et autres* ügyben 2002. február 28-án hozott ítélet 466. pontja.

A Greiffel szembeni kifogásokat elejtettem a kifogásközlésre adott írásbeli és szóbeli válaszukat követően.

Az egyik címzett által a pénzügyi helyzete tekintetében benyújtott további ellenvetésekre a Bizottság szervezeti egységei kellő figyelmet fordítottak.

A Bizottságnak benyújtott határozattervezet csak azokkal a kifogásokkal foglalkozik, amelyekkel kapcsolatban a feleknek lehetőségük volt véleményüket kifejteni.

A fentiekre tekintettel úgy vélem, hogy a felek meghallgatáshoz való joga ebben az ügyben teljes mértékben érvényre jutott.

Brüsszel, 2005. november 24.

Karen WILLIAMS
